

cuius nos principes efficiat. Amen

Finit.

2 Sermo eiusdem cellarij

de dñio euāgelico fact^o i cena dñi.

Omnia dedit ei pater in manus Job. xij. Originaliter i euangelio pñcialiter recitato. Pro impetranda gratia ⁊ virtute digiti dextre manus dei qua apta/ oia implentur bonitate. q̄ subtrahit/ oia labefactione repentina dissoluunt te matrem gratie/ te virginem inclitā/ p̄ cuius manus (teste Bernardo) datur nobis quicquid datur. que diues es in oēs iuocantes nomen tuū. salutantes implorant et implorantes salutamus dicētes Ave Omnia dedit ⁊c. vbi supra. Apud vos o doctissimi ⁊ p̄cellentes viri/ mihi sermonē habendū esse cōspicio. qui certa iam et indubitare fide tenetis/ q̄ filio suo dño n̄ro Jesu x̄po dedit omnia pater in manus/ ac p̄ inde monarchaz eū vlem cōstituit. vt iure dixerit. Math. vlti. Data est mihi oīs potestas in celo ⁊ in terra. Hoc dilectus eius ap̄lus cōtemplabatur dū asseruit Apoca. ix. q̄ habet in vestimento et in femore suo scriptum. Rex regū et dñs dñantiū. **S**z quo iure x̄pus/ q̄ insup titulo monarchiaz hanc accepit? Multiplici quidem ⁊ signāter triplici. Primū iure hereditario diuine filiationis. Nam etsi filius et heres arguit ap̄lus Roma. vi. et Gal. iij. Atvero d̄ deo patre vere vidit ⁊ enūciauit sancta illa mulier Judith. ix. appellans eū dñm vniuerse creature. Dñs igitur talis erit ⁊ filius. Hic postq̄ dñs per p̄pham dixisset ad filium. Ego hodie genui te/ subiūxit p̄ dñi. Postula a me et dabo tibi gētes. hereditatē tuam ⁊ possessionē tuā ⁊c. tanq̄ diceret illō. Lu. xv. Fili omnia mea tua sunt. Secundū ius monarchie v̄lis in x̄po cōsurgit ex titulo. mutue dilectiōis eius ad p̄rem. Nā antiquū est phice veritatis puerbiū Amicorū oia esse cōia. Fili⁹ enī q̄ suo mō repēdit oia patri. in donatiua spiratiōe sup̄mi amoris q̄ spūs sancti⁹ ē/ coexistit readamatiōis vicissitudo vt ei p̄ donet oia. Amplius tertiū ius monarchie v̄lis inuenit i x̄po appropriate q̄ ad naturā assumptā ex titulo victoriose debellatiōis seu ciuilis acquisitionis ⁊ cōquestus. Victorem cūcta

sequuntur ait quidam. Nonne christus vt imperiosissimus victor/ aereas potestates debellauit? Sic notat ap̄ls ad Eph. ij. Nōne captiuā sub eis duxit captiuitatē/ quaz p̄:ij sanguinis p̄cio redemerat ⁊ suā effecerat. Sicut p̄pha testat Ascendēs in altum ⁊c. Idem habet ad Eph. iij. Quin etiam tota vniuersitatis machina que gratia/ hominis condita est fm̄ ph̄m ⁊ habetur satis Deute. iij. Ip̄a fuerat ad impiū crimen lese maiestatis diuine/ deteriorata. teste Lypriano. et a natiuo decore suo/ plurimū deciderat. Iuste nimiz. vt in bōis p̄ter se cōditis/ homo pditor ⁊ p̄uicator/ plecteret Sed audi q̄d sup̄ hoc cātat ecclesia. Terra pontus astra mūdus q̄ lauant flumine. Ecce p̄ x̄pi passiōem lota ⁊ repata esse omnia aqua emūdationis repationis ac purificationis. Nōne inductus est ap̄ls dicere de x̄po passo. q̄ deus exaltauit illū ⁊ dedit illi nomen q̄d est sup̄ omne nomen. vt in noīe ihu omne genu flectat celestiu ter/ restriū ⁊ infernoz. in signū vniuersalis dominij ad Philipē. ij. **H**abemus ergo titulos enumeratos tres in x̄po. diuine filiationis. mutue readamatiōis. et strēue debellationis. p̄ter q̄d rite dicitū est. q̄ oia dedit ei pater in manus. Ita sentitis de christo o sapientissimi viri. Ita iugiter pia fidei sinceritate deo p̄picio sentietis. Quam obrem nec habeo necesse in psuadēdo amplius verba pdere. aut op̄az cōsumere. nec istū solem veritatis p̄fulgidū/ ingerere deo vobis ip̄m cementibus. et de x̄po sciētibus q̄ omnia dedit pater in manus. Propterea traducat sermo noster a l̄ra ad mysteriū. a fidei soliditate/ ad mox puritatem et a diuina filiatione naturali/ ad p̄cipuam filiationis adoptiue generatiōem. **P**ertractemus q̄ pacto spūs quilibet xp̄ianus/ xp̄i frater ⁊ amicus/ sit aut esse debeat princeps omniū. Contemplemur q̄sta et q̄s sup̄effusa liberalitate/ omnia dederit nobis pater in manus si volumus. Quis pater? Pater ille qui possedit ⁊ fecit ⁊ creauit nos Deute. xxxij. qui a nobis pater agnoscit/ pater vocari/ altissima proorsus ⁊ obstupescenda dignatione voluit. monuit atq̄ iussit. Math. vi. Quid enī mirabili⁹. q̄d ad audiendū iocūdus. q̄ vt vnusquisq̄ fidelis instar xp̄i monarcha sit oim si placet et ita est tñ. vnusquisq̄ spūs vere fidelis/ monarcha est oim ⁊ multiplici. nō vno sed

Sermo de dominio euā.

triplici iure et titulo ad exemplar xpi. Jus
vniū dat filialis adoptio. Jus alteruz dat
trūphalis debellatō. Jus tertū redama
tiōis vicissitudo. ¶ **E**rigite aures dilectis
simi. hilarescat facies serenentur oculi. om
nis exurgat affectio. gratiarū resonent ac
tiones. Os lingua mens sensus vigor con
fessionū iubiliū bñdictiōem et laudem pfo
ner. **Q**uerō: Quertantoz nouitas gaudio
rum? Magna valde p̄clara. insignis nihil
supra. qz iam nō vno sed triplici titulo xpi
anus monarcha est. xpiano oia dedit i ma
nus xpianū fas est dicere potentissimū.
Audebo dicere et omnipotentissimū et ar
guar blasphemie si non hoc apostolus si
milis nobis de se dixerit. Oia possum om
nipotens sum. exponit Bern. In eo q̄ me
cōfortat xpus ad Philipē. iij. Si pua est
apostoli autoritas tibi / satis sit illa chri
sti qui ait. Credi / nihil ē impossibile Ma
thei. xviij. Si quis adhuc hesitat et p̄ libi
to nos fingere putat que dicimus super
hoc vinculi dñio. Audiatur aplm ad Roma
nos. iij. Qui pprio filio nō pepcit sed p
nobis oibz tradidit illū. q̄to magis etiam nō
cū illo nobis oia donauit. Ecce qualiter o
fidelis anima / p̄spiciū habes apostoli te
stimoniū imo argumentū q̄ omnia dedit
tibi pater in manus. De quo p̄re idē scri
bens. i. ad Thim. vi. asserit q̄ p̄stat nobis
abunde omnia ad fruendū. Hoc domini
um Hiero. ad Paulinū scribens nō tacu
it. credenti ait / totus mūdus diuitiaz ē. in
fidelis autem etiam obulo indiget. Sic vi
uamus q̄si nihil hñtes et oia possidentes.
Sumptū ab apostolo. ij. ad Cor. vi. ¶
Deca aut et similia multa / nūquid nō obse
cro monarchiā nr̄am / stabile diuini scrip
ture fundamētō cōfirmant. Hōne palam
ōndū de fideli quolibet q̄ oia dedit ei p̄ i
manus. ¶ **U**erū disseramus de titulis q̄s
posuimus esse tres. i. filialem adoptionem
trūphalē debellatiōem. redamatiōis vi
cissitudinem. **D**editemur in exercitatiōe
nostra si forsā ex p̄ntis euangelice lectio
nis serie triplex hoc ius inuenire poterim?
Iustū quidē arbitror vt euāgelicū p̄ns mi
steriū potius q̄ externa loquamur / si pos
sumus vt posuimus. ¶ **T**riplex itaqz con
spicio memoratū nūc esse misteriū. abluti
onem. humilitatem. sacramentalē refectiōez
Prīmū est fidei purif. cātis. scdm̄ spei cor
roborantis. tertū charitatis reficiētis. Ab

lutio spectat ad titulum filiationis. humi
liatio ad titulū debellationis. sacramenta
lis refectio ad titulū redamatiōis. Fides
corda purificans ad Cor. xv. Dat esse fili
um dei. Joh. i. Dedit ei potestatem filios
dei fieri. Si queris quibz dedit His q̄ cre
dunt in noie eius. Spes humiliās sub ex
pectatione futuroz dat victor iam de ho
stibus qz spes non cōfundit ad Roma. ij.
In me sperauit inquit dñs p̄ p̄pham. Li
berabo eū etc. Charitas reficiens vnit deo
p̄ dilectiōem qm̄ qui adheret deo / vnus ē
spūs cū eo. i. ad Cor. vi. Qui autē edit xpm̄
et bibit eius sanguinē / in deo manet et de
us in eo. Johan. vi. Ac proinde vnus spiritus
est cum eo. Si vnus spiritus quanto ma
gis vnus dominus. In primo se habet de
us ad spm̄ nr̄m vt pater ad filiū quē heres
ditat. In scdo vt dñs et rex ad militē quē
coronat. In tertio vt amicus ad amicū cui
omnia cōicat et oia dat in manus. ¶ **S**ed
notandū est valde ne calūniē nobis sup
bi. quē admodū rider Oratius poeta stoy
cos qui se reges oim̄ appellabant. Notan
dum in q̄s q̄ heres q̄to ipe puulus est / ni
hil differre videtur a seruo cū sit dñs omni
um ad Balla. iij. Similiter in hac pegri
natione et militia / spūs noster q̄stūciqz sic
dñs oim̄. nihil differre videtur a seruo. qm̄
infantulus est puerulus aut adolescentulus
et minor annis. Siquidē q̄stūciqz p̄fecer
it / quousqz excreuerit in viz p̄fectū / in eta
tem plenitudinis xpi / more loquendi apo
stoli ad Ephes. iij. Nihil distare videtur
a seruo. ¶ **S**unt fateor nōnulle in ipso p̄
fectu etatis distantie Itaqz aliq̄s dici valz
infantulus sicut incipientes. aliq̄s pueru
lus vt p̄ficientes. aliq̄s adolescentulus vt
p̄fecti. Sed nunq̄ p̄tingunt in hac regio
ne ad plenā virilē etatē. crescant i deū mo
riendo necesse est. Infantulos dicim⁹ no
uiter ablutos et renatos p̄ baptismum aut
penitentiam q̄ ad pm̄ū articulū vel titulū.
Puerulos maiusculos qui p̄ficiūt ad viti
orum expugnationē q̄ ad scdm̄. Adolescē
tulos deniqz qui cū beniamin adolescentu
lo sunt in mentis excessu p̄ liberaz diuino
rum cōtemplatiōem et fructiōem q̄ ad ter
tium. Cōtra eos nihilominus cōturbanf
sepe oēs insipientes corde / quasi serui sint
viles paupes et abiecti. cū sint gen⁹ electū
regale sacerdotiū. regnū et sacerdotes filij et
beredes. Quibz oia dedit pater in manus

Sermo de dominio euā.

horrende damnationis interminatio. nullum diuine dignationis et humiliationis obsequium. nullum beniuolentie signum osculum vel alloquiū. nulla postremo bonorum societas a preconceptis facinoribus plus quā iudā absterrent aut reuocāt. Quā obrem nihil eis dolor de commissis. nihil confessio. nihil restitutio sicut nec iude proficiunt. Palā est ratio. Deest quippe spes uenie. que in dilectione iusticie et in nō peccandi deinceps pposito / collocat. **H**os vero salubriori credentes consilio (o p̄clari et eruditi viri) lauēmur obsecro et tergamur interius a sordibus que sunt in pedibus affectionum. quatenus abluti efficiamur de seruis domini. de exilibus ciues. de abdicatis filij et heredes. heredes quidem dei. coheredes autem christi. quibus p̄inde omnia dabit pater in manus. fiat fiat. **C**irca p̄dicta mihi quatuor digne consideranda per modum quadruplicis pulcritudinis ueritatis / inspicio.

Prima consideratio

Ablutis p̄ gratiam / omnia sunt cōia. Per sp̄cia est p̄batio ex p̄missis. Eorum nempe quilibet heres est et coheres christi. **D**icitur hoc aliquis. miretur potius quā legat quā multitudinis credentiū erat cor unum et anima una. Act. iij. Si cor unū et anima / immo unum corpus et unus sp̄s (pur loquitur ap̄ls ad Eph. iij) Quid cōuenientius quā ut eorum sit una p̄sūs hereditas. una dominatio. unus castus principat⁹. Hoc mihi sensisse uidetur p̄pheta dum grat⁹ clamat ad deum. Particeps ego sum omnium timentium te et custodiētiū te. et titulum subdit. Via tua dñe plena est terra Hanc ueritatem agnouit egregius doctor Aug⁹. dum posuit iure poli omnia esse cōmunia. **T**ridebit scio sniam istam aliquis hō quā nō capit ea que dei sunt. Stulticia est enī illi. i. Cor. ij. Excecauit enim eum cupiditas. que ad oblatrandum ora laxat. Obijcit stomachans et sibi sapiens. Si iustis omnia sunt cōmunia. ip̄inibil rapere. nullum furtum facere poterunt. utentur enim res sua. Porro nullus est eo ditior. Sed et nullus a iustis hęcōs poterit auferre vel tollere. ex quo res manebunt sue / vbicūq; trāsfere eos contingeret. Sunt quippe domini omnium. Deniq; ius erit cōmune apud omnes sup̄ p̄p̄os. seruis et ancillis et fili-

bus. Sic in errozes Socratis relabemur et has absurditates ferre quis poterit Sic palogisat aliquis homo. sicut ad illum de q̄ refert Sene. vij. de beneficijs. Qd si deorum sunt omnia / nihil erit sacrilegiū. et ablatio quelibet nihilominus sacrilegiū dicit. ubi deductio posita est / et sicut solutio. ubi exp̄sa est senece sententia quā iustis omnia sunt cōmunia et pulcre deducitur. Huic ueritati sup̄ cantica Bernardus attestat. **F**aluntur oppositū sentientes. quā solum attendunt acceptiōem dominiū politici et ciuili / grossa atq; palpabilem. nihil de dñio naturali et originali. nihil de gratuito et uangelico cōcipiūt. **T**radit magnus albertus et ita est quod didici a puero: circa p̄cūla res hoim actiones / uix aut nunq̄ possunt aliquid subtile altū et abstractū concipere: oīa ad sensum referunt et exp̄ientiam quod agere / maximū esse ueritatis adipiscende impedimentum posuerunt plato in thimo. tallius in tisculanis questionibus. et Augustinus in de uera religione. **A**lti⁹ igitur repetentes dicamus p̄ elucidatione p̄cedentiū et sequentiū. quod dñs qui uniuersitatis dñs est iure plenissimo creatiōis cōseruationis et gubernationis Deute. xxxij. **C**omunicauit dominiū suū creaturis / capibus dñi. que p̄prie sunt creature rationales sole. quibus uti et frui p̄petit reb̄ alijs assumendo eas in sui facultatem. Ad naturam sic cōditam in ratione et arbitrio et tali facultate / consequitur dominiū quod appellamus naturale uel originale. Hoc fundamentum est in statu innocentie et p̄mulgatum. **B**en. i. Subijcite terram etc. Deturpatum est p̄ peccatū. sed restauratū ip̄i. Hoc post diluuiū Ben. ix. **A**d hoc et sup̄ hoc dominiū ut p̄fectum integrū sit / sup̄addenda sunt gratia et plena sancti sp̄s cōmunicatio. Ex quibus resultaret titulus adoptionis filioꝝ in quo clamamus Abba pater **A**d Roma. viij. Iste est titulus secundissimus supra quem fundatur dominiū gratuitum et uangelicum. p̄ quod creatura rōalis habet ius p̄inquinū sup̄ res quasi lib̄ inferiores. ad utendum eis debite et libere / p̄ fine suo cōsequendo. **D**iximus ius p̄inquinū. p̄pter p̄destinatos peccatores. habentes ius remotum et impedimentum p̄ peccatum. **A**dditum est sup̄ res quasi lib̄ inferiores. quā p̄prie dictum dominiū non habet locum sup̄ res excelsiores. quibus

R

sub sensu aliquo tropico dici possit creatura rationalis hōi habere dominium in deo per gratuitam eius cōmunicationem. et dignatiuam condescensionem ipsius ad faciendum quicquid creatura rationalis / rationabiliter voluerit. quemadmodū dicimus amīcoꝝ idem esse velle et nolle. Taliter haberi et dari spūs sanctus dicitur fm̄ determinatiōem sanctorū. Et habetur dist. xiiij. primi sententiāꝝ cum ibidem tractatis per doctores. Plus etiam videtur concedere scriptura sacra Josue. xiiij. vbi dicitur q̄ stetit sol / obediens deo voci hominis. Hoc modo dicebatur dominus teneri per Moysen et alios sanctos / cum nequaquā ageret cōtra eoz̄ votum et ordē. Sed et neminem esse qui sibi obliteret / conquerebatur deus in pphetis. ¶ Deinde subiunctum est put rationabiliter voluerit: quoniam de ratione dñi et dñationis est. q̄ nō potest quis irrōnabiliter vti rebus suis / manens dñs Alioquin non esset dñs vsquequā pfectus ipse deus. cui repugnans est omnis abusus in suo dominio. Sed et neq̄ ab inuito tolli tale dominium. plusq̄ neq̄ a gratie titulo nisi prave consenserit / spoliari. Hinc affirmat ap̄ls q̄ neq̄ mors neq̄ vita neq̄ creatura alia poterit nos separari a charitate dei. ad Roma. viij. qm̄ etiaz̄ ip̄s diligentibus deum qui filij sunt p̄ ad optiōem et loti p̄ gratiam / omnia coopantur in bonum. Sic omnia: vt omnis tribulatio / omnis rapina bouoz̄ / omnis aduersarioꝝ in insultus. Ipsa deniq̄ mors corporalis / seruiunt et militant p̄ iusto tanq̄ p̄ vniuersali monarcha. Dicam mirabilius ipse etiam infernus damnatoꝝ / horēda illa supplicia / imo alioꝝ casus et peccata / ad vtilitatem ei⁹ agonisant p̄sunt et obsequuntur. Excedo mensuram veritatis / si non hoc asserat p̄pha regius Letabitur inquit iustus cum viderit vindictam. Ecce de pena qualibet / manus suas lauabit in sanguine peccatoris. Ecce de peccato vti / litas pueniens. Qd̄ si adhuc tardior es ad credendum hec omnia. accedat apostolus et testimonium plane dicat. prima Corintheo. iij. Omnia nostra sunt siue paulus siue appollo / siue cephas siue mundus / siue vita siue mors / siue p̄sentia siue futura omnia nostra sunt. Quid queris amplius. q̄ le tibi vis testimonium apertius. oia nostra sunt etiam mors? Quo pacto sic dicis

Opaules? quia nimirum p̄ moꝝtes quasi p̄ militem officiosissimum iustus adipiscit triumphū beatitudinis eterne. Iustus in sup̄ per alioꝝ tyrannidem et facinora p̄petua securitate coronatur. ¶ Ita liceret ostendere (si vacaret) per singula. de vxoz̄ibus de diuitijs. de agro. de celo. de terra et mari q̄ omnia sunt iustis ablatis p̄ gratiam / verissimo dominio ad omnem vsum licitum put congruit et pficit consecutioni finis sui / iuxta p̄missionem christi. Math. xix. Sic de fama vel infamia. vel de nobilitate vel ignobilitate. de nuditate et abūdātia deducit ap̄lus. ij. Cor. vi. vbi oia talia vocat arma iusticie a dextris et a sinistris. Si arma. nonne adiutoria? Sed aduertite qz̄ dixit arma non simpliciter sed arma iusticie. qz̄ ex eius titulo robur habent. Nō obertauit in hoc / a traditiōe sup̄mi legislatoris nostri / qui subtili verbo / monarchiam hanc fundauit in eodē titulo iusticie. Math. v. Prīmū querite regnum dei et iusticiam eius / et omnia adijcientur vobis. Iusticia regni / est gratia. ad quā sequit̄ possessio oim̄. vt v̄m sit Math. xiiij. et Luce. xix. Qui h̄z. s. charitatē et grām dabit ei et abū / dabit. Habem⁹ igit̄ patefactū q̄ ablatis p̄ grāz̄ oia sunt cōia et oia dedit eis p̄ i mā⁹

Secunda confide

ratio principalis nostra est. ¶ Pulcrior ē dñatio / fecundior atq̄ diuini⁹ q̄ ex titulo gratie. q̄ ea q̄ ex titulo ciuilibis aut politice iusticie oritur et accrescit. ¶ Premittemus quid p̄ dñū ciuile et politice impozatur et qd̄ p̄ gratuitū seu euāgelicū ne p̄ ignota vagemur. ¶ Ciuile dñū est ius fundatum in traditiōib⁹ hūanitus adiuētis. introductū occasiōe pcti. inēdicabile simul et ex eā pluribus dñis et abdicabile. seruata iusticia. ¶ Gratuitū vel euāgelicū dñū describit̄ per tres oppositas cōditiones. Nā est dñū fundatū in lege dei et ab eadem immedia / te cōstitutū / quolibet dñs ex equo secū cōpatiens. et in abdicabile seruata iusticia. ¶ Conseruamus mutuo istas tres conditiōnes contrarias. et que p̄clariores sint / facilliter agnoscemus. ¶ Gratuitum siquidem dominium immediate constitutum ē a deo et ante peccatum. p̄supposito tamen q̄ adā fuerit in grā. Ciuile neq̄q̄. qm̄ si nē la fuisset trāgressio. si p̄terea nō eēt effrenis hoīz̄ cupiditas. cui etiā ipse de⁹ non sufficit

Sermo de dominio euāge.

predium tantum et tam grandis portio: nullum fuisse inter homines plus q̄ inter angelos/ciuile dominū. Usus est in adā et patebit in gloria. Quamobrem radix in fecra est et orgo talis dominij. Hoc aperite in illius executione retentione et acquisitione sapimus. quoniam vix aut nunq̄ absq̄ peccati sordibz acquiritur: tetinetur dispensatur. nūq̄ absq̄ curis vlticibz absq̄ anxietatibus plurimis aut litibus inq̄tis aut periculis multis/suos detinet amatores. Compatitur insup secum nequissimam seruitutem et pessimis sepe collatum est. eis qui pditores sunt veri domini. rei criminis lese maiestatis in eum. sediciosi i ciues regni. homicide sui. et indigni pane quo vescuntur. Qualiter vero et q̄ pprie tales se dominos appellāt/ipsi viderint. Secus est de dominio gratie qd̄ purum est. letum. sanctum. iocundū. quietum et securū.

Fundatum deniq̄ in regulis diuine artis. non vt ciuile dominium. in traditionibz hominum. q̄nq̄ supuacuis/q̄nq̄ nequissimis.

Scōdam differentiam assignat pdicta descriptio/q̄ dominū ciuile/simul et ex eq̄ est incōicabile pluribus. q̄q̄ diuersis modis. non ex equo cōpatiat plures dominos. vt regem et burgensem vltimū. Cōsurgit autem hec incōicabilitas ex impfectione artatione grossicie et egestate talis dominij. Non enī potest diuersis et multis eque plene sicut paucis in vsum suum cedere. Ex aduerso gratuitum et euāgelicum dominium/compatitur secū quotlibet dominos. ppter sui spūalitatē et cōmunicabilitatem et bonitatem. ad exemplar supmi dominij. qd̄ ex equo communicat se pluribus sicut vni. Hoc est dominij charitatis. latum nimis. Que charitas non est ambitiosa nec appropriare sibi q̄rit que sua sunt. i. Coz. xij. Sic parentes primi nihil sibi ante casum appropriassent sed nec angeli vel beati. Sic deus absq̄ sui dominij detrimento. coassumit anglos et homines. in quos transfundit monarchialem potestatem. dans eis omnia i manus. Sic demum pater et filius et spiritus sanctus tres p̄sone ex equo plenissime sibi cuncta subiiciunt.

Tertia supaddit differentia. qm̄ ciuile dñium/potest abdicari et repudiari/seruata iusticia. Pōt etiā ab inuitio tolli. Nam ppter quid aliud quottidie fiunt mercationes/cmptiones/vendi-

tiones et alie commutatiōes. Propter qd̄ aliud insup perstreperunt et reboant odiose lites. rabiosa iurgia. improbe contentiōes iudicioz forensium/p̄ repetendo aut tuendo rem suam. cui taliter dominans semet astringit. Et o de^o equissime q̄sta ē in hoc p̄cellentia dignitatis/in gratuito super ciuili dominio. qm̄ sicut tu deus/tuum cōmunicas dominium absq̄ depditiōe et abdicatione sic iustus cui libet/fas est compati se cum q̄stulibet plures dominos. et nihil depdere. immo extensius habere dominū.

Propterea non habet necesse iustus cōtere/dere in iudicio ppter hoc dominium. sciēs omnia esse sua/vbicunq̄ et quocunq̄ fuerint transportata siue collocata. Usurpare quoq̄ sibi fas est vocem illam phi cuiusdā ab incensa vrbe sua fugientis/et nihil bonorum terrenoz secum ferentis. Dia mea inquit mecū porto. seruiant tyranni. fortuna feror/insurgat aduersus iusti corp^o aut bona quelibet extrinseca/nihil ab eo rapietur quin in suū dominū et cōmodū refuef et seruiat/etiā p̄ statu nature lapsē. qz de statu nature integre vel gloriificate/nulla ē dubitatio. Amplius nulla tale dñium cōtrahit inops auaricia q̄ minus feneret cū deo et primo. bona sua emit et vendit iuxta vsaie pceptū. et absq̄ auro et argenteo et vlla cōmutione supple ciuili/vinū cōpunctionis et lac deuotionis et cū deo negociatur de regno celoꝝ. Ex quo et quō negociat. Ex numismate p̄cioso et aureo charitatis.

Sz de eo qd̄ pri^o suū erat/q̄ pacto negociari dicef. Qz certe illud qd̄ suū pri^o erat vno mō efficit suū plibz mōis. tali negationis fenore. quē admodū speculū cōcauū/recipiens radiosam solis illuminatiōem/illā a se reflectēdo sursum/copiosiorē efficit et itez itez qz lūinosiorē. Nō dissimulāia sc̄ā/cōcaua p̄ hūilitatē/et tersa p̄ vite mūdiciā. dono dei p̄ gratā redonatiōē sibi p̄ multiplicat. et in tali donādi meditatiōe/exardescit ignis chorusc^o et splēdidissim^o diuie illustratiōis atq̄ dilectiōis. Sciūt expti qd̄ loquimur.

Sic pl^o absq̄ vlla estatiōe adq̄rit liberalis charitas erogādo et cōicādo. q̄ referuādo et appropriādo possit auara sordida q̄ tenacitas. De qua vere et phice Hieronimus ennucciāuit ad Paulinū/q̄ ei deest tā qd̄ habet q̄ qd̄ nō hz.

Sic postremo fructū vberiorē placidiorēq̄ recipit iustus ex diuitijs alienis. ex auro ex margaritis ex

equis thesauris et alijs. q̄ plerūq̄ solus ci-
uilitate talium dñator et amator. Hoc et al-
to intuebatur sapiens dum ait Ecc̄s. v. q̄
qui diligit diuitias / fructū nō capiet ex eis
Fructus diuitiarū est redemptio anime p /
prie et sufficientia et satietas atq̄ securitas
Hos fructus magis capit iustus / alienas
diuitias vel contemnendo vel p̄ eas in dei
laudem assurgendo. q̄ p̄prietarij. q̄ t̄m̄o-
do capiunt spinas curarū pungentiū et tri-
bulos anxietarū occupationū. ¶ Debz hec
consideratio plurimū cōpescere animū be-
ne institutū et morigeratū / ab appetitu an-
xio / grandis possessionis aut / amministra-
tionis ciuilib. qm̄ peccatorū maculis / con-
trectantes inquinant. aut saltem peccandi
periculis inuoluunt et innectūt. nō satiat
hoiem. excruciant potius nouis cupidita-
tibus et curis superfluis. Et ubi sunt opes /
ibi sunt et qui cōsumūt eas. ¶ Agnoscitis
ut arbitror ex hac differentia triplici / quo-
niam pulcrior est dominatio secundior at-
q̄ diuiniore / que ex titulo gratie q̄ ea q̄ ex
titulo politice aut ciuilib. iusticie / oritur et
accrescit. Possert igitur ecclesiasticus mōar-
chatus absq̄ tali multitudine dñioz ciu-
ilium / quale aspiciamus esse p̄fectior et xp̄o
similior qui dñij exercitiū / a se penitus ab-
dicauit. ¶ Confundit postremo hec p̄cla-
ra ueritas / stultam auariciam nostram. cō-
fundit et crudelem inuidiam. Vere et p̄prie
stultam dixerim auariciam. que gaudet so-
la appropriatione eoz que diuini habē-
tur cōia. Sed nōne crudelis nōne mōstru-
oso silit inuidia. q̄ bona sua aut q̄ sua eēt
si uellet / odit q̄ i alijs adesse / spicit mordz
lacerat cōsumit et dissipat. Profecto si quis
bene p̄dicat / si quis gloriose opatur. si quis
etiam miraculis claret. omnia hec mea sūt
omnia hec ago in primis tantūmodo / vi-
tam et titulū gratie / inuidie culpa non de-
struat. Silitudinem offerat Apl̄s. i. Co-
rinth. xij. Et ad Roma. silt. xij. de corpe ve-
ro. in quo manus opatur p̄ oculo. et de ma-
nu uidet oculus.

¶ Superaddamus

tertiam cōsiderationem ostendentem ex p̄-
missis. Qualiter idem homo / est in unum
diues et pauper. Vel ut ap̄lus loquit̄. Ni-
hil habens et omnia possidens. sciens ha-
bundare et sciens penuriam pati. et in altis-
sima panperitate superabundans. ij. Coz

vij. Hoc ita concipiendum est ut idē ho-
mo sit pauper mūdo / et diues in deū. Sic
enim loquitur christus. Lu. xij. Nihil ha-
bens (saltem quo ad affectum) ciuilib. et po-
litice. et omnia gratuite possidens. ¶ La-
les inuenimus omnes iustos / nolētes vri-
rebus fin tradiciones humanas / defendē-
do eas in cōtentioso iudicio / p̄pter curas i-
extricabiles que dominū tale ut plurimū
consequūtur. Math. v. Sufficit eis titulū
gratie. et uolenti tollere tunicam aut bene-
ficiū / dimittere et palliū. aut ip̄o sc̄to si expē-
dit / aut sic agere p̄mpt̄ et p̄parat̄ est ani-
mus. i. Thimo. ij. habentes alimenta et q̄-
bus tegantur / his cōtenti sunt. Etiam si di-
uitijs omnibz terrenis epulentissimi uide-
antur. ¶ Erūt igitur tales (dicit nobis ali-
quis) soli religiosi et panperis p̄fessores.
¶ Nequa q̄ ita necesse est. Nō oportet ut vo-
to aut cōtersionis mutatione res a se ter-
renas abijciant. Paup̄tas est introitus in
animo sibi bñ conscio que effugans tyran-
nidem seu am cupiditatis / dilatat regnum
charitatis. et ambulare facit in latitudine i-
nocētia cordis sui. que est gratia. ¶ Dic
attendite doctissimi et sapientissimi uiri. h
intelligite. qua ratione p̄iores argutie car-
nalia / facili distinctione solūntur. Nam
etsi iusto omnia sunt communia et data
in manus / non oportet q̄ in iure fori / aut
ad omnem usum ciuilem / qui sibi frequen-
ter abusus esset. sed iure poli / et ad usū cō-
formem principijs diuine iusticie. ¶ An-
aduertite rursus obsecro que admodū ois
peccans / in eo q̄ re aliqua uerse uisit / inu-
riatur cuilibet iusto tanq̄ fur et raptor rei
sue. Est eni furtū / cōtrectatio rei aliene / in-
uito dñio. Tractat aut in iustus / abutendo
re aliqua / rem illam que iusti est / ip̄o nō cō-
sentiente. nam cōsentiedo peccaret. Hec ē
radicalis rō / cur fraternalis correctio / cui-
libet iusto cōpetit. qm̄ de re sua agit dū pec-
catur. In hoc uere cōperi p̄p̄issimū et p̄hi-
cū esse intellectū iacobi dicētis / q̄ in vno
offēdit / fact̄ ē oim̄ re. Jaco. ij. Nā peccās
in vno / peccat in oēs. tremēda nimis s̄ v-
sua. Peccēs in vno peccat in oēs. imo i ip-
sum celū et oia q̄ celi ambitu cōtinent. Uis
audire hoc ab ore vni q̄ abierat i regiōem
lōginquā dissilitudinis q̄ ad se reuert̄ a q̄
p̄ri q̄ lōgissime aberrauerat dicebat Sur-
gāz ibo ad p̄z meū et dicā ei. Nā peccauit si-
ielū et corā te. Luce. xv. Si rō placet / eam

Preponunt filiatiōem immūdam mundi
 immo iugum ferreum diaboli/filiatiōni z
 iugofuauī xpī. Prouocāt in flagitijs spur
 cidis/et rapinis sacrilegis/audacter deum
 cum dederit omnia eis in manus. put apō
 Job verbū est. **E**xtollunt sibi titulos ca
 ducos anxios z egenos. Ille huius civili
 tatis z possessionis. ille alterius. quibz ade
 pris/dicit quilibet talium cum angelo lao
 dicie Ecce diues sum z nullius egeo. et ne
 scit talis quid exprobrans Iohes subinfe
 rat/ q̄ miser est et miserabilis et paup et ce
 cus z nudus. **Q**ui militant omnia ad
 oppugnationem sui/non minus prospe
 ra et aduersa. In prosperis resoluuntur seg
 nicie et luxuria. In aduersis p̄ impatienti
 am et murmur non subsistunt. Quare sic?
 Quoniam titulum gratie comodissimum
 z p̄clarissimum quo habito dantur nobis
 oia in manus/longe p̄ciunt. **Q** d̄ q̄s
 adest grossiori generosiori supbia et ambi
 tione dignus. Quisquis latius et insigni
 dominari querit. quisquis impiosius ardē
 gloriari. pergar huc facile. iter apertum est
 paruum. latum. pulcerrimum. Nō necesse
 habet vt euagetur anxius aut turbetur er
 ga plurima. tantūmodo lauetur ab inq̄na
 mentis suiūs. seruet gratie titulum. omnia
 dabit ei pater in manus. In p̄senti quidē
 non absq̄s discrimine belli z milicie multe
 Nam hic vbi terra vbi guerra tanq̄s nihil
 differta seruo sed p̄stabit in futuro. Spe
 ret equanimiter cum pace et tranquillitate
 p̄petua. ad quam nos intromittat ille qui
 habet omnia in manibz d̄ns noster Ihus
 christus qui est deus benedictus in seculs
 Amen: **F**init.

**Carmin de volun
 taria paupertate.**

O Pauperies iure beata
 Que voce Jesu celica regius
 Dum spiritui grata/nec horres
 Dum sufficiens letaqz degis
 Diuina tibi gratia dat ius
 Veri tituli. quo/dominatu
 Pleno valeas omnia vti
 Sub lege sua subdita queqz
 Primo statui nonue fuere
 Si principio querere regnum
 Floris domini/cuncta sequentur
Est pauperies indiga panis.

Benedicat agens fiat oportet
 Pandit miseram se querulamqz
 Porbo senio torpore fractam
Deu pauperies nomine solo
 Que corde tumes perdita luxu
 Effrons graderis voca procaci
 Buccis nitidis. veste fluenti
 Ceruice riges. naribus efflas.
 Vis ex alijs viuere lauta
 Qui non dederit/murmura rodīs
 Discrimen habet fama negantis
 Vos effugite credite mordet
Est pauperies officiosa
 Que parca sibi largiter amplas
 Dispensat opes. vsibus aprans
 Discreta p̄is. curat/honesto
 Frugiqz statu/plebe placere.
 Clamas decus hac/luide pompas
Edens p̄iūs/altera/viuit
 Tomune tenens/more priorum.
 Bazas medias spernere proorsus
 Nolo. fragilis terrat egestas.
 Neqz sim per eam sordibus excoꝝ
 Luris lacerijs corde molestus
 Liberqz mimis corda tenere.
Finit.

Sequitur alius ser

mo per eundem cancellarium in cena do
 mini. ad ecclesiasticoz cautelam et erudit
 onem.

Tradidit Iesum iudas si
 monis scharionis. Origin
 aliter in sententia Joh
 ciij. Unde sumptum est e
 uangelium p̄sentialiter re
 citatum. De proditore iu
 da de obstinato z incorrigibil/ q̄ vtar nole
 clico vlp̄dicatore vel ap̄lo vel sacerdote lo
 cutur. **T**or? i meditarōe meatremui. to
 tus horrore zcussus sum. recogitās q̄s terri
 bilis in consilijs deus super filios homi
 nam. Videns isuper cum ecclesiaste opa
 dei mirabilia valde. q̄ nemo possit cor
 rigere quem ille despererit/ Si claudit/q̄s
 aperiet. Si mittit cristallum obduratio
 nis. a facie frigoris eius q̄s sustinebit. Si
 diabolus cor subintret. nōne sicut mallea
 toꝝ incudē indurat illd̄. ita vt rideat vibrā
 tē d̄natiōis bastā. vertunt sibi in stipulā
 lapides frunde. nec adq̄scit cui? q̄s p̄cibz.
 Judas in exemplo z. quē nec efficacissima